

[Prieme.]

Tillid til Valutakontorets Administration under den højtærede Handelsministers Ledelse.

Det fremgaar da ogsaa tydeligt af den Meddelelse, som Kontorchef Cohn udsendte, dengang Begæring om Valutaattester skulde indkaldes fra Importørerne nu ved Tildelingen for den kommende Periode. Der meddeles fra Kontorets Side følgende:

„Importørernes Opmærksomhed henledes indtrængende paa, at

1) et Firma ikke har Krav paa Valuta-Bevilling for den kommende Tildelingsperiode, medmindre Begæringen er indsendt til Valutakontoret, inden for den angivne Frist“ — hvilket var den 3. December —

„2) at et Firma under alle Omstændigheder kun kan forvente at erholde Valuta-Bevillinger inden for en Tildelingsperiode til saadanne Varer og Lande, som er medtaget i Firmaets oprindelige Begæring og kun beregnet efter de deri angivne Import-beløb.“

Jeg vil gerne sige til den højtærede Handelsminister, at til Trods for, at jeg hver Gang siden 1932 har været med til Affattelse af Valutaloven, finder jeg ikke i Loven nogen Bestemmelse, der berettiger Kontorets Leder til at sige, at den Importør, der eventuelt har været bortrejst eller ikke har været hjemme, overhovedet ikke kan faa nogen Import, hvis han henvender sig til Kontoret efter 3. December, som af Kontoret selv er angivet som Fristen. Thi naar man nu ved, at Administrationen af Valutakontoret i de senere Aar er foregaaet paa den Maade, at fra den ene Periode til den anden er der skiftet om mellem Landene — i den ene Periode har man kunnet faa en Vare tildelt fra et Land, i den næste Periode var det fuldstændig umuligt, da kunde man kun faa det fra et andet Land —, vil jeg gerne spørge, om det er med Handelsministerens Billigelse, at man fra Valutakontorets Side allerede ved Indkaldelse af Begæring om Valutaattester siger, at hvis en Importør ikke har været saa heldig i Forvejen at vide, fra hvilke Lande han skulde søge en bestemt Vare, er han overhovedet for hele Perioden afskaaret fra at faa nogen som helst Valutaattest paa den omhandlede Vare. Jeg tør sige, og jeg tror ogsaa, Ministeren vil give mig Ret i, at det er uden nogen som helst Beføjelse, at man fra Valutakontoret stiller et saadant Krav, som det vil være ganske umuligt og urimeligt at opfylde, idet Importørerne jo ikke i Forvejen faar nogen Redegørelse for, fra hvilket Land man kan søge

de Varer, man nu engang har Brug for i sin Virksomhed. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, og det er en af de Ting, som man maaske skulde optage til Drøftelse, om man inden Tildelingen kunde orientere Importørerne om, hvad man kunde forvente, og hvor man fra Valutakontorets Side gerne saa, at Importørerne søgte de Varer, man havde Brug for. Jeg maa i hvert Tilfælde paa det bestemteste vende mig imod, at Valutakontoret udsender Meddelelser som den, jeg her har oplæst.

Jeg beklager, som jeg ogsaa har givet Udtryk for i Betænkningen, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Forslaget. Jeg haaber, at Ministeren i den kommende Tid vil vise Forstaaelse for, at den økonomiske Situation, vi lever under her i Landet, ikke er saaledes, at det er rimeligt at opretholde Kravet om, at alle disse Smaa-varer fremdeles skal blive paa den bundne Liste, samtidig med at Befolkningen paa en lang Række andre Omraader kan tillade sig en hvilken som helst Fornøjelse og Luksus. Jeg haaber ogsaa, at Ministeren vil give Tilslutning til, at en lang Række af de Eksempler, som jeg ikke fik Lejlighed til saa nøje at gennemgaa her, sendes direkte til det Appeludvalg, som Ministeren nu har givet Tilsagn om skal nedsættes, saaledes at de der kan blive nøje gennemgaaet og prøvet.

Siegfredsen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Thomsen, grundet paa Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa vort Partis Vegne fremsætte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte ved første Behandling af Valutaloven sidste Aar, at en Lovgivning som denne skærer igennem saa mange modstaaende Interesser og overskærer økonomiske Livsnerver. Deri har det ærede Medlem Ret, og jeg tror, at det netop er Aarsagen til, at man ude omkring i stedse større Dele af Befolkningen ser med megen Skepsis paa en saadan Lovgivning. Det er givet, at et saa omfangsrigt Apparat som dette, selv brugt med den mest udprægede Retfærdighedssans, vil komme til at virke vilkaarligt. Vi inden for Det frie Folkeparti vil i alt Fald hverken have Lod eller Del i en Lovgivning som den, der her er Tale om. Den Bemyndigelse og det Diktatur, som Handelsministeren nu skal have fornyet, kender vi af bitter Erfaring. Hele dette Apparat er efter vor Mening medvirkende til at opretholde det skrigende Misforhold, der bestaar med Hensyn til